

Af *Sigsgaard* til finansministeren (4. september 1969):

„I hvor mange tilfælde er bruttoavancen for danske datterselskaber af udenlandske moderselskaber ved den senest afsluttede ligning fastsat ved skøn, jævnfør bestemmelsen i selskabsskattelovens § 12, stk. 1, og hvor meget afveg de herefter ansatte indkomster fra de selvangivne i disse tilfælde?“

Begrundelse.

Den 27. august spurgte jeg finansministeren, hvilke muligheder der er for at hindre danske datterselskaber af udenlandske moderselskaber i mere eller mindre at unddrage sig beskatning ved at placere fortjenesten i udlandet.

Ministeren oplyste i sit svar af 2. d.s., at ligningsmyndighederne i sådanne tilfælde med hjemmel i selskabsskattelovens § 12 kan fastsætte bruttoavancen ved skøn.

Ministeren oplyste derimod intet om, i hvilket omfang denne bestemmelse faktisk anvendes, og hvor meget den „giver“ i form af forhøjelse af de selvangivne indkomster. Uden disse oplysninger kan bestemmelsens betydning ikke vurderes.

Meget tyder på, at visse datterselskaber i høj grad udnytter mulighederne for at unddrage sig beskatning. Som eksempel på, at dette antagelig er tilfældet, nævnte jeg i motiveringen for mit spørgsmål af 27. august, at et af Danmarks største selskaber, et benzinselskab, sidste år praktisk talt eller slet ikke betalte skat. Dertil kommer, at det nu foreligger oplyst for mig, at et lille dansk benzinselskab med under 10 pct. af markedet betaler lige så meget i skat som de tre største benzinselskaber tilsammen, og dette til trods for, at det lille selskab sælger benzinen væsentligt billigere end de store, udenlandsk dominerede selskaber.

Såfremt dette er blot tilnærmelsesvis rigtigt, er der for alvor noget galt. Det kan ikke være rigtigt, at arbejdsindkomster beskattes hårdt, mens visse store selskabers profitter mere eller mindre fredes.

Et sådant eksempel må naturligvis også give anledning til berettiget tvivl om, at bestemmelsen i selskabsskattelovens § 12 virker efter den erklærede hensigt.

Finansminister *Poul Møllers* svar (9. september 1969):

Statens ligningsdirektorat har oplyst, at bestemmelsen i selskabsskattelovens § 12 om skønsmæssig indkomstansættelse for danske datterselskaber af udenlandske moderselskaber efter de for ligningsdirektoratet foreliggende oplysninger ikke ses at have været bragt i anvendelse for skatteåret 1968-69, for så vidt angår selskaber i brancher inden for handel og industri, idet de stedfundne overvejelser om anvendelsen ud fra betragtninger over størrelsen af den selvangivne indkomst eller selskabernes uudnyttede muligheder for skattemæssige afskrivninger m. m. ikke har givet tilstrækkelig anledning dertil.

For datterselskaber i filmbranchen praktiseres det, at indkomsten ansættes skønsmæssigt til en vis procent af omsætningen, ligesom der er praksis for at ansætte af en skønsmæssig renteindtægt i tilfælde, hvor datterselskaber udlåner til udenlandsk moderselskab rentefrit eller til lav rente.

Af *Niels Matthiassen* til indenrigsministeren (5. september 1969):

„Med hvilken begrundelse har ministeren truffet beslutning om, at der ikke kan gives tilladelse til udstationering af civile værnepligtige til politiske ungdomsorganisationers sekretariater?“

Begrundelse.

Motiveringen for dette spørgsmål er, at det må være rimeligt med en ligestilling af de politiske ungdomsorganisationer i forhold til Dansk Ungdoms Fællesråd og Forbrugerrådet, der begge har udstationering af civile værnepligtige. Dertil kommer, at den nye fritidslov ligestiller de politiske ungdomsorganisationer med en række andre, der betragtes som interessegrupper.

Da man fra regeringens side i øvrigt ikke har ment at kunne yde nogen øget økonomisk støtte til det politiske ungdomsarbejde på grund af sparebestræbelser, må det synes rimeligt, at man her på en positiv måde kunne formidle arbejdskraft, der vil kunne betyde en aktivisering af det politiske ungdomsarbejde.